

05-3-2022 Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

† Σάββατον τῆς Τυρινῆς.

† Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν.

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ασω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπυχηρά.

Ψαλμός ρμ' (140)

ᾠδὴ Νη

Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σο ον μου
προ σχεις τη φω νη της δε η σε ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον
μου Κυ υ ρι ι ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη η μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ο ο ον σου ε
παρ σις των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι

νη ει σακουσον μου Κυ υ ρι ε
 Θου Κυ ρι ε φυ λακην τω στο μα τι
 μου και θυραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου
 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
 γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ
 φα σεις εν α μαρ τι αις
 Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
 α νο μι ι ι αν και ου μη συν δυ α σω
 με τα των εκ λε κτων αυ των
 Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ζει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου
 μη λι πα να τω την κε φα λην μου
 ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις
 ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε
 χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των
 α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι
 η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε
 πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
 αυ των πα ρα τον Α δην
 ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
 ο φθαλμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε λης την ψυ χη μου

 Φυ λα ζον με α πο πα γι ιδος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν

 Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων

οι α μα ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω

 ^N Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα ^Δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην

 ^N Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σὶν μου ἅ την θλιψιν μου ε νω πιον αυ

του απαγγελω

Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευ

μαμου και συ εγνωστας τριβους μου

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και

ε πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νωσκων με

Ἄ πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

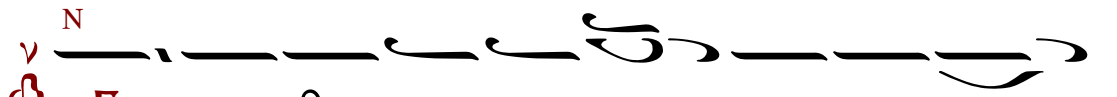
κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα
 συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
 των
 Προ σχεις προς την δε η σιν μου
 ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα
 Ρυσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με
 ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
 με
 ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισ ου

^N
^ν
^Δ
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ^Δ ε

ως ου αν τα πο δως μοι ^ν

^N
^ν
^Δ
Εκ βα θρων ε κεκρα ξα σοι Κυ ρι

ε ^Δ Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ^ν

^N
^ν
^Δ
Γε νη θη τω τα ω τας ου προ σε χον

τα εις την φω νην της δε η σε ως μου ^ν

Σπιχηρά.

Ἦχος πλ. δ'. Δεῦτε ἅπαντες πιστοί.

Ἐ
αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε
ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε εστιν

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὰς τῶν ὁσίων
Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν
Κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον,
καὶ πάντας ὁμοῦ, καὶ τούτων ὥσπερ
Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας
νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράζωμεν.
Ταῦτα τὰ ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ
αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς ζωῆς
ἐξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ,
ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχάς, πρὸς οὓς
βοήσωμεν· θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε,
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δεу те а παν τε с пи стоι τας των ο си
ων Πα τε ε ρων χο ρει ας υ μνοι с τι μη σω μεν

Αν τω νιον τον κο ρυ φαι αι ον τον φα ει
 νον Ευ θυ μιον και ε κα στον και παν τας
 ο μου και του ου των ω σπερ Πα ρα δει στον αλ
 λον τρυ φης τας πο λι τει ας νο η τως δι ε
 ζερ χο με νοι τερ πνω σ α να κρα ζω μεν
 ταυ τα α τα ζυ υ υ λα α ε φυ τευ σεν
 ο Θε ος η μων τα αυ τα τους α φθαρ
 τους καρ πους της ζω ης ε ζαν θη σαν τα
 προ ση γα γον τω Χρι στω εκ τρε φον τα η
 μων τας ψυ χας προς ους βο η σω ω μεν θε
 ο φο ροι μα κα ρι οι πρε σβευ σα α τε του

σω θῆ η ναι η μας
 νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η
 ψυ χη ημου ε πι ι τον Κυ ριον

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὰς τῶν ὁσίων
 Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν, Ἀντώνιον τὸν
 Κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον,
 καὶ πάντας ὁμοῦ, καὶ τούτων ὥσπερ
 Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας
 νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράξωμεν.
 Ταῦτα τὰ ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ
 αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς ζωῆς
 ἐξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ,
 ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχάς, πρὸς οὓς
 βοήσωμεν· θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε,
 τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δευ τε α παν τες πι στοι τας των ο σι
 ων Πα τε ε ρων χο ρει ας υ μνοις τι μη σω μεν
 Αν τω νιον τον κο ρυ φαι αι ον τον φα ει
 νον Ευ θυ μιον και ε κα στον και παν τας
 ο μου και του ου των ω σπερ Πα ρα δει στον αλ
 λον τρυ φης τας πο λι τει ας νο η τως δι ε
 ξερ χο με νοι τερ πνω σ α να κρα ζω μεν
 ταυ τα α τα ζυ υ υ λα α ε φυ τευ σεν
 ο Θε ος η μων τα αυ τα τους α φθαρ
 τους καρ πους της ζω ης ε ζαν θη σαν τα
 προ ση γα γον τω Χρι στω εκ τρε φον τα η

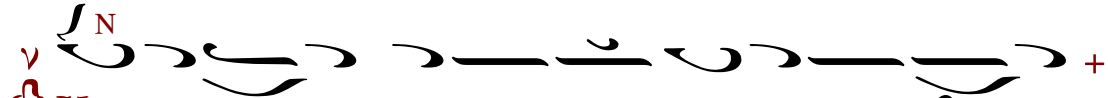
μων τας ψυχας ^ν προς ους βο η σωωμεν ^Δ θε
 ο φο ροι μα κα ρι οι πρε σβευ σα α τε του
 σω θη η ναι η μας ⁶ ^λ
^π ^χ ^ν ^Δ ^λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυκ τος ^Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^χ ^Δ ^λ ελ
 πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον ^ν ^λ

Χαῖρε Αἴγυπτε πιστή, χαῖρε Λιβύη ὁσία,
 χαῖρε Θηβαῖς ἐκλεκτή, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ
 πόλις καὶ χώρα, ἥ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς
 Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν
 ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν
 ἐπιθυμιῶν, τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ,
 ἀναδείξασα, οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν
 ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἰγλῇ,
 καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς,
 εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν·
 Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ
 σωθῆναι ἡμᾶς.

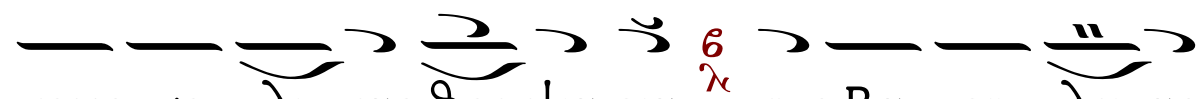
η τως ^Δ εις τα πε ρα τα ⁺ α παν τα ^ν αυ
 τοις βο η σω ω μεν ^Δ Πα τε ρες παμ μα κα ρι
 στοι πρε σβευ σα α τε του σω θη η ναι η μας ^{6λ}
^χ ^ν ^Δ ⁺ ^N ^{6λ}
 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
 ος ^{6λ} και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις ^{6λ} και
 αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ ^χ ^{6λ} εκ πα
 σω των α νο μι ων αυ του ^ν

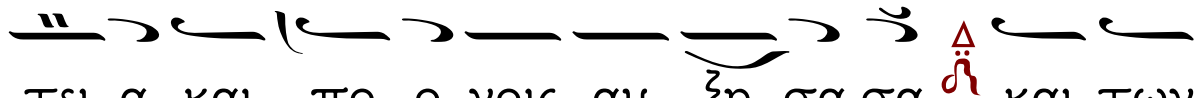
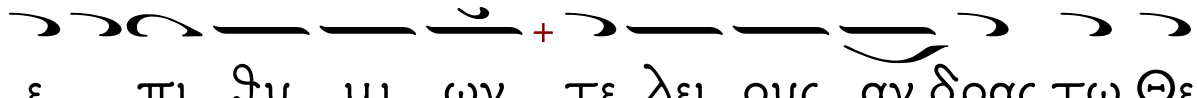
Χ αἶρε Αἴγυπτε πιστή, χαἶρε Λιβύη ὁσία,
 χαἶρε Θηβαῖς ἐκλεκτή, χαἶρε πᾶς τόπος, καὶ
 πόλις καὶ χώρα, ἥ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς
 Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν
 ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν
 ἐπιθυμιῶν, τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ,
 ἀναδείξασα, οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν
 ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ,
 καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς,
 εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν·

Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς.

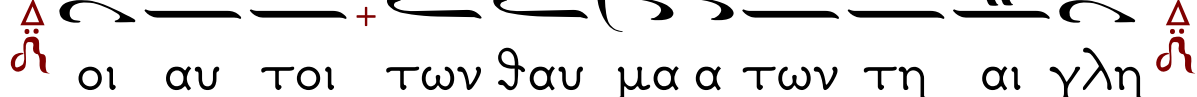

 Χαι ρε Αἰ γυ πτε πι στη χαι ρε Λι βυ η

 ο σι ι α χαι ρε Θη βα ις εκλεκτη χαι

 αι ρε πας το προς και πο ο λης και χω ρα η

 τους πο λι τας θρε ψα σα της Βα σι λει ας

 των ου ρα νων και του ου ου τους εν εγ κρα

 τει α και πο ο νοις αυ ζη σα σα και των

 ε πι θυ μι ων τε λει ους αν δρας τω Θε

 ω α να δει ζα σα ου τοι οι φω στη η

 η ρες των ψυ χων η μων α νε φα νη σαν

 οι αυ τοι των θαι μα α των τη αι γλη

παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου
χαρᾶς.

Τις ἐξείποι γηγενῶν τοὺς θάυμα
στοὺς υμῶν βίους Πατέρες παγκόσμιοι
ποία δὲ γλωσσολαλήσει τοὺς ἰε
ροὺς ἐν Πνεύματι ἀγαθῶν καὶ ἰδρω
τάς υμῶν ταῖς ἀλάτων ἀρετῶν
τὴν τηξίν του σώματος τὰς παλαιστράτων
παθῶν ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς καὶ τοῖς
δακρυσίν ὑμεῖς ἐν κοσμῷ ὥσπερ
Ἀγγελοὶ ὡς ὠφθητέ οἱ αὐτοὺς δαι
μόνων δύναμεις τελευτᾶτε

ἐξαίσια τέρατα. Διὸ πρεσβεύσατε, σὺν ἡμῖν
παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου
χαρᾶς.

Τίς ἐξείποι γην γε νῶν τοὺς θάυμα
στοὺς υμῶν βίους Πατέρες παγκόσμιοι
ποία δεγλώσσω λαλήσει τοὺς ἰε
ροὺς ἐν Πνεύματι ἀγαθῶν καὶ ἰδρω
τας υμῶν ταῖς ἀλάτων ἀρετῶν
την τηζίν του σωματός τας παλαιστράτων
παθῶν ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς καὶ τοῖς
δακρυσίν ὑμεῖς ἐν κοσμῷ ὥσπερ
Ἀγγελοὶ ὡς ὠφθητέ οἱ αὐτοὺς δαι
μόνων δύναμεις τελευτᾶτε

τε λεσαντες θαυμαστα και ε ζαι αι σι
α τε ρα τα δι ο πρεσβευσατε συν η
μι ιν παμ μα κα ριστοι τυ χειν η μας
της α ληκτου χαρας

Δοξαστικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα, τηρήσαντες ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενοι, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνεληλύθατε· ἀνδρικῶς γάρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, ἐσπεύσατε τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ Πνεύματι· ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθητε ἀκρότης, πολισταὶ τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπται, κανόνες ἀρετῆς ἀκριβέστατοι. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Πανόσιοι, καθαρῶς ἐποπτεύετε, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνοντες ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ὑμᾶς.

βι α σα με νοι ε σπεν σα α τε ^Δ το χει ει
 ειρον ^Π κα θυ πο τα α α α ζαι τω κρει ειτ
 το ο ο νι και την σα α αρ κα ^Δ δου
 λω ωσαι τω πνε ε ευ μα τι ι ο θε ε
 εν μο ο ο να ζο ο ον των α νε δει
 χθη τε α α α κρο ο ο της πο λι
 σται αι τη η ης ε ε ρη η η μου ^Δ ευ δρο
 μουν των α α λει ει ει πται αι ^Π κα νο νες α
 ρε της α α α κρι βε ε στα α α α τοι
 και νυν ε εν ου ρα α νοις των ε σο οπ
 τρων λυ θε ε εν των μα κα α ρι ι ι

ι οἱ ^Δ ^Π κα θὰ ρως ε πο πτευ ε τε την Α
γι ι α αν Τρι α α α α δα ^π εν τυγ
χα νο ο ον τε ε ες α με ε σως ^π υ περ
των πι ι ι ι σται ^Δ και πο ο θω ω τι μω ω
ων τω ων υ υ υ μας ^π

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα

και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων αμην
 Πω ως μη θαν μα σω μεν τον θε αν δρι
 κον σου το κον παν σε ε βα σμι ι ε πει ραν γαρ
 αν δρος μη δε ζα με ε νη πα να μω με
 ε τε κες α πα το ρα Υι ον εν σα ρ κι τον προ
 αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θε εν τα α μη
 το ο ρα μη δα μω ως υ πο μει ναν τα τρο
 πη ην η φυ ρ μο ον η δι αι ρε ε σιν αλλ ε
 κα τε ρας ου σι ας την ι δι ο τη τα σω

ω αν φυ λα ζα αν τα δι ο μη τρο πα αρ θε
 νε Δε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι
 τας ψυ χας των ορ θο δο ζως Θε ο το κον ο μο
 λο γουν των σε ε ε ε

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν...»

Φῶς ἱλαρόν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

Ἦχος Βαρύς Ϯ

Ϯ
Ϯ
0 Θε ος αν τι ληπτωρ μου ει Ϯ το ε

λε ο ος σου προ φθα ασει με Ϯ (Δίς)
λε ο ος σου προ φθα ασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ϯ
Ϯ
0 Θε ος αν τι λη ηπτωρ
μου ει ει Ϯ το ε λε ο ος σου προ φθα ασει με ε
ε Ϯ

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ Η' 19-23)

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετάρτη, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη, ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα καὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἔτι ἤξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς, καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἤξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ ἔθνη πολλά, ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλήψονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλήψονται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Πορευσώμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν, ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστίν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ
νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιланθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

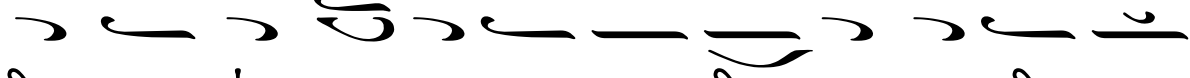
Ἀπόστιχα.

ᾠχος β'. Ἰδιόμελον.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ᾠχος Δι

Κα θα ρι σω μεν ε αυ του ου ους α δε

 ελ φοι α πο παν τος μο λυ σμου σαρ κο ος

 και Πνε ε ε ευ μα α α α τος τας λαμ πα

 δας των ψυ χων η μων φαι δρυ νω μεν δι α

 φι ι ι λο ο ο πτω ω χει ει ει ας μη

κα τε σθι ον τες αλ λη η λου ους τη η συ
 κο φαν τι ι ι ι α ε φθασε γαρ ο και
 αι ρος οταν ο Νυμ φι ος ε λευ σε εται
 πασιν α ποδουναι κα τα τα ε ε εργα αυ
 τωων συ νει σε ελθωωμεν Χρι ι στω με
 τα των φρο νι μων πα αρ θε ε ε νων την φω
 νην ε κει ει νη ην του Λη η στου προς αυ
 το ο ον α α να κρα α ζο ο ον τες
 μνη σθη τι ι η μων Κυ ρι ι ε οταν ελ
 θης εν τη Βα σι λει ει ει α α α α
 σου

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

ᾠχος β'.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἄδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος, τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Κα θα ρι σω μεν ε αυ του ου ους α δε
ελ φοι α πο παν τος μο λυ σμου σαρ κο ος
και Πνε ε ε ευ μα α α α τος τας λαμ πα

δας των ψυχων ημων φαιδρυνωμεν δι
 α
 φιλιλοοπτωωχειειειαςμη
 κατεσθιοντες αλληλου ους τη η
 συ
 κοφαντι ι ι ι α εφθασε γαρ ο και
 αιρος οταν ο Νυμφιος ελευσεεται
 πασιν αποδουναι καταταεεργα αυ
 των συνεισελθωωμεν Χριστω με
 τα των φρονιμων παρθενων την φω
 νην εκεινην του Ληηστου προς αυ
 το οοναακρααζοοντες
 μνησθητι ημων Κυριε οταν ελ

θης εν τη Βα σι λει ει ει α α α α
σου

Ἦχος Πα

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἦχος β'.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Των α γι ι ων Μαρ τυ ρων πρε σβευ
ο ον των υ περ η μων και τον Χρι στον υ
μνουν των πα σα πλα νη πε παυ ται και των
αν θρω πων το γε ε νος πι στει δι α α σω ζε

ᾠ
ται

π

Δοξασπικόν.
Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τοὺς καθηγητάς
νῦν τιμῶμεν, Πατέρες ὅσιοι· δι' ὑμῶν γὰρ
τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεΐαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν,
μακάριοι ἐστὲ τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, καὶ
ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων
συνόμιλοι, Δικαίων ὁμόσκηνοι, καὶ Ἁγίων, μεθ'
ῶν πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος λ' ἦ Νη

Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
καιαι Υιυι ω ω ω και α γι ι ω ω
Πνε ε ε ε ευ μα α α Πνεευμα τι
Των μο ναστων τα α πλη η η θη η
τους κα θη γη τα ας νυν τι ι μω ω ω μεν
Πα τε ε ρες Ο ο ο ο σι ι ι ι οι

δι υ μων γαρ τη ην τρι ι ι βο ον ^Δ την
 ο ον τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε
 ε ε γνω ω ω ω μεν ^γ μα κα α α ρι οι
 ε ε στε ^Δ τω Χριστω δου ου ου λευ σα αν τες ⁶
 και εχ θρου ου θρι αμ βευ σαν τες δυ υ υ υ
 να α α α μιν ^γ Αγ γε ε λων συ νο ο ο
 μι ι ι ι λοι ^Δ Δι και αι ων ο ο μο σκη η νοι
 οι οι και Α α α γι ι ι ι ων ^γ μεθ
 ω ^Δ ε λε η θη η ναι τας ψυ χα α α ας
 η η η η μων ^γ

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν

Θεοτοκίον.

ᾠχος πλ. δ'.

ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον, χαῖρε αὐτοῦ
φωτός, καθαρὸν ἐνδιαίτημα, χαῖρε τὸ
κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε, τῶν
Ἀποστόλων, χαῖρε τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν,
Μαρτύρων, χαῖρε τὸ καύχημα, χαῖρε τὸ
πλήρωμα, Προφητῶν Πανάμωμε, καὶ Ἀσκητῶν,
Μοναστῶν ἀγλαΐσμα, καὶ σωτηρία πιστῶν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

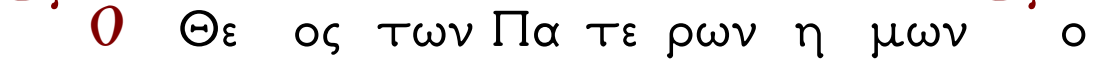
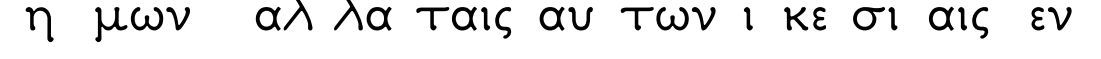
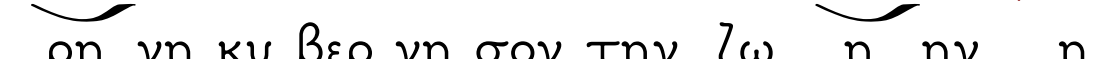
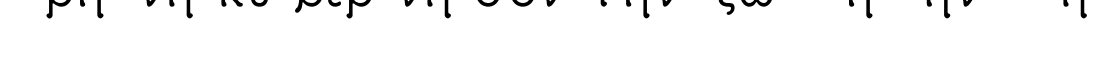
ὁ ἱερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον, Τριώδιου.

Ἦχος δὲ Δι΄

Ἄ Δι΄

0

Θε ος των Πα τε ρων η μων ο

ποι ων α ει μεθ η μων κα τα την σην ε πι

ει κει αν μη α πο στη σης το ε λε ος σου

αφ η μων αλ λα ταις αυ των ι κε σι αις εν

ει ρη νη κυ βερ νη σον την ζω η ην η

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

μων

Ἀο ζα Πατρι και Υι ω και Α γι
 ων Πνευ μα τι και νυν και α ει και
 εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην
 Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ
 γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου
 Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται
 Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ κου με νος
 και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα
 τα δε ζα με νος δι ου α να στη σας τον
 πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του
 τας ψυ χας η μω ω ω ν

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ
Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ

εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.